

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7824/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., као правних следбеника иза тужиоца сада пок. ГГ, бив. из ..., чији је пуномоћник Наташа Стоиљковић Пуцар, адвокат из ..., против тужених ДД из ..., чији је пуномоћник Ајша Хацихафизовић из ..., Градске општине Палилула, коју заступа Правобранилаштво Градске општине Палилула и ЂЂ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Градске Општине Палилула изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3951/20 од 15.07.2020. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Градске Општине Палилула изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3951/20 од 15.07.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7713/12 од 26.09.2016. године, која је исправљена решењем истог суда П 7713/12 од 13.01.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац ванкњижни власник на $\frac{1}{2}$ идеална дела породичне стамбене зграде на парцели бр. .../... КО ..., површине 4а 53м², у ... у ... улици бр. ..., који део се састоји од два двособна стана на спрату и у партеру и гараже и вешернице у приземљу стамбене зграде, те су обавезани тужени да тужиоцу признају ово право, а тужена Градска општина Палилула да трпи и дозволи да тужилац своје право упише у земљишне књиге када се за то буду стекли потребни законски услови. Ставом другим изреке, одбачена је, због апсолутне ненадлежности, тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да тужилац има право коришћења на парцели бр. .../... КО ... са $\frac{1}{2}$ идеална дела, као и да се обавезу тужени да то право признају тужиоцу, а тужена Градска општина Палилула да трпи да се након добијања одобрења за употребу стамбене зграде тужилац укњижи као носилац права коришћења на парцели, као и у делу којим је тражено да одобрење за употребу стамбене зграде представља део пресуде. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 180.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3951/20 од 15.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ГО Палилула и

потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 7713/12 од 26.09.2016. године, исправљена решењем истог суда П 7713/12 од 13.01.2020. године у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене Градске општине Палилула за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Градска општина Палилула је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП (погрешно се позивајући на одредбу члана 404. ЗПП).

Решењем РЗ 13/23 од 18.07.2023. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном суду одлучивање о изузетној ревизији коју је тужена Градска општина Палилула изјавила против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3951/20 од 15.07.2020. године.

Врховни суд налази да је Апелациони суд у Београду правилно оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14... 18/20 и 10/23 – други закон), нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења поднета је 13.01.2005. године и вредност спора означена је у износу од 10.000,00 динара, а поднеском од 10.08.2012. године, по налогу суда, опредељена је вредност предмета спора на износ од 900.000,00 динара. Правноснажна пресуда донета је 15.07.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 900.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро – 79,540), представља износ испод 40.000 евра

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић